

Sygn. akt V CZ 2/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa I. G.

przeciwko R. K.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 26 marca 2015 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 28 października 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 28 października 2014 r. Sąd Okręgowy w K. sprawdził wartość przedmiotu zaskarżenia wskazaną w skardze kasacyjnej powódki i ustalił ją na kwotę 6.200 zł, oraz odrzucił skargę kasacyjną jako niedopuszczalną na podstawie art. 398² § 1 k.p.c.

Postanowienie w części odrzucającej skargę kasacyjną zaskarżyła powódka, zarzucając w zażaleniu naruszenie art. 398² § 1 k.p.c., przez niewłaściwe zastosowanie polegające na weryfikacji wysokości wartości przedmiotu sporu niezgodnej z istniejącym stanem faktycznym w sprawie, w której powódka żąda rozwiązania umowy dożywocia i odzyskania nieruchomości o wartości przekraczającej 50.000 zł. Skarżąca wniosła o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i nadanie sprawie dalszego biegu oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wartość przedmiotu sporu, a następnie wartość przedmiotu zaskarżenia zostały określone przez powódkę kolejno w pozwie oraz w apelacji (także słownie) na kwotę 6 200 zł.

Wartość przedmiotu zaskarżenia jest determinowana ustaloną wartością przedmiotu sporu. Wskazana przez powódkę wartość przedmiotu sporu może być sprawdzona przez sąd z urzędu, zarówno co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, jak i zgodności z przepisami art. 20 do 24 k.p.c. do czasu doręczenia stronie przeciwnej odpisu pozwu. Później jest to możliwe tylko na zarzut pozwanego. Jeżeli dopuszczalność skargi kasacyjnej zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia sąd drugiej instancji może na podstawie odpowiednio stosowanego art. 25 k.p.c., nie naruszając przy tym art. 26 k.p.c., sprawdzić tę wartość. Zakres kontroli w takim przypadku ogranicza się do sprawdzenia, czy strona prawidłowo podała wartość tej części przedmiotu sporu, która odpowiada zakresowi zaskarżenia kasacyjnego.

W tym stanie rzeczy brak jest uzasadnionej podstawy do zakwestionowania - zgodnie ze stanowiskiem skarżącej - oceny Sądu Apelacyjnego o niedopuszczalności wniesionej skargi z uwagi na wartość przedmiotu

zaskarżenia nie przekraczającej pięćdziesięciu tysięcy złotych (art. 398² § 1 k.p.c.), co skutkowało musiło jej odrzuceniem.

Z powyższych względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.